

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Lukáše Hloucha v právní věci žalobkyně: **Vinostrada s.r.o.**, se sídlem Korunní 588/4 Praha 2, zast. JUDr. Štěpánem Kratěnou, Ph. D., advokátem se sídlem Lazarská 1719/5, Praha 1, proti žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Praze**, se sídlem Za Opravnou 300/6, Praha 5, proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 28. 7. 2022, čj. SZPI/BF176-25/2022, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2023, čj. 17 A 80/2022-122,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d ě n í :

[1] Inspektor Státní zemědělské a potravinářské inspekce nařídil žalobkyni opatřením ze dne 14. 7. 2022 zákaz výroby potravin nebo jejich uvádění na trh, a to u výrobku s názvem ALZAIA GLERA 20 LTR, slim keg šarže 00264775, neboť tím porušila povinnost stanovenou zákonem č. 321/2004 Sb. o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů. Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím změnil výrok napadeného opatření, avšak v ostatních částech je potvrdil. Proti napadenému rozhodnutí se žalobkyně bránila žalobou, které Městský soud v Praze vyhověl a rozhodnutí žalovaného zrušil v záhlaví uvedeným rozsudkem. Proti tomu podal žalovaný kasační stížnost, jejímž obsahem byl i návrh na přiznání odkladného účinku.

[2] Stěžovatel uvedl, že v nejistotě stran dalšího postupu při vydání nového rozhodnutí o odvolání proti opatření ze dne 14. 7. 2022. Rozsudku městského soudu totiž vytýkal nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a vyslovený závazný právní názor považoval za nesprávný. Městský soud totiž při přezkoumání napadeného rozhodnutí nepostupoval podle právního stavu platného v době jeho vydání. Pokud by se stěžovatel řídil závazným právním názorem městského soudu, postupoval by nezákonně, čímž by mu mohla vzniknout nepoměrně větší újma než jiným osobám v případě, že by odkladný účinek kasační stížnosti přiznán nebyl. Nesl by totiž odpovědnost za škodu podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Dále by byl celkově ohrožen systém uvádění vína na

trh podle zákona č. 321/2004 Sb. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nezpůsobí žalobkyni újmu ani nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Žalobkyně navrhla návrh na přiznání odkladného účinku zamítnout. Stěžovatel nepřednesl žádné tvrzení o nepoměrně větší újmě, kterou by představovalo ohrožení důležitého veřejného zájmu, a nevylicil ani tento veřejný zájem. Pokud argumentuje obavou, že závazný právní názor městského soudu je nesprávný a že by jeho následováním mohla způsobit škodu, popírá samotnou podstatu správního soudnictví. Z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, vyplývá, že procesní situace spočívající v existenci dvou protichůdných rozhodnutí v téže věci není bezprostředním ohrožením veřejného zájmu. Pro žalovaný správní orgán proto bez dalšího nepředstavuje újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti. Argument, že nepřiznáním odkladného účinku by byl ohrožen systém uvádění vína na trh, lze ve smyslu citovaného rozsudku považovat za příliš vágní vymezení veřejného zájmu, které se jako argument pro odklad vykonatelnosti v zásadě nepřipouští.

[4] Dále žalobkyně uvedla, že argumentuje-li stěžovatel bez dalšího tím, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti jí nebude způsobena újma a že jeho přiznání není v rozporu s veřejným zájmem, zaměňuje účelově, co je podle textu zákona pravidlem a co výjimkou. Tím fakticky říká, že neodporuje-li výjimka veřejnému zájmu, má být aplikována místo pravidla, že kasační stížnost nemá odkladný účinek.

[5] Nejvyšší správní soud předesílá, že podle § 107 odst. s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek, lze jej však na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Kromě formální podmínky, jíž je vznesení příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení sp. zn. 10 Ads 99/2014-58). Povinnost tvrdit a prokázat hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20). Nejvyšší správní soud již v minulosti konstatoval, že „s ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům” (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS).

[6] Nejvyšší správní soud proto nejprve zkoumal, zda by stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku mohla vzniknout újma. Vzhledem k tomu, že správní orgán nemá žádná veřejná subjektivní práva, která by mohla být ohrožena, bude tvrzenou újmu zpravidla představovat ohrožení důležitého veřejného zájmu. Újmou správního orgánu proto nebude ohrožení jakéhokoli veřejného zájmu, resp. veřejného zájmu v širším slova smyslu, tj. např. zájmu na obecném výběru daní, na jednotném postupu správních orgánů či na procesně hladkém průběhu řízení (usnesení sp. zn. 10 Ads 99/2014). Za ohrožení důležitého veřejného zájmu lze považovat například vystavení zbrojního průkazu

pokračování

nebezpečnému recidivistovi či udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku (usnesení sp. zn. 2 Ans 3/2006).

[7] Stěžovatel jako důvod pro přiznání odkladného účinku uvádí, že by musel postupovat v souladu s napadeným rozsudkem, který považuje za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů a v něm vysloveným závazným právním názorem, který považuje za nesprávný. Fakticky tedy tvrdí, že by musel znovu rozhodnou o odvolání proti opatření ze dne 14. 7. 2022 v souladu s vysloveným závazným právním názorem. Kdyby však NSS následně shledal jeho kasační stížnost důvodnou, existovala by vedle sebe dvě protichůdná rozhodnutí v téže věci.

[8] I s touto procesní situací však správní soudnictví počítá. Rozhodovací praxe NSS již dospěla k ustálenému závěru, že případná obtížně řešitelná procesní situace vzniklá v důsledku dodržení závazného právního názoru zrušujícího rozsudku není ohrožením důležitého veřejného zájmu, a tedy ani újmou stěžovatele. Pouhá hrozba existence dvou rozhodnutí ve stejné věci, včetně dvou protichůdných hmotněprávních rozhodnutí, nemůže pro stěžovatele bez dalšího představovat újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku. Pokud by tomu tak bylo, musel by být odkladný účinek přiznáván téměř ke každé žádosti správního orgánu, jehož rozhodnutí bylo zrušeno. Tento postup by odporoval smyslu a účelu zákonné úpravy a mohl by vést i k nerovnosti stran, tj. porušení § 36 odst. 1 s. ř. s. (usnesení sp. zn. 10 Ads 99/2014, nebo ze dne 24. 7. 2020, čj. 8 Ads 69/2020-32). S ohledem na to nemůže být relevantní ani tvrzení stěžovatele, že by se postupem v souladu se závazným právním názorem městského soudu vystavoval riziku odpovědnosti za škodu podle zákona č. 82/1998 Sb., neboť tento argument by také mohl být důvodem pro přiznání odkladného účinku téměř každé kasační stížnosti správního orgánu.

[9] Důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného správního orgánu nemůže být ani tvrzení o nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti napadeného rozsudku. Posouzení správnosti závazného právního názoru městského soudu totiž není kritériem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Naopak se jedná o otázku, kterou se NSS při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti nemůže zabývat, neboť bude předmětem až meritorního rozhodnutí (usnesení NSS ze dne 21. 9. 2022, čj. 8 As 196/2022-20).

[10] V neposlední řadě stěžovatel obecně zmiňuje jemu hrozící nepoměrně větší újmu spočívající v celkovém ohrožení systému uvádění vína na trh podle zákona č. 321/2004 Sb. Nejvyšší správní soud však přisvědčuje žalobkyni, že takto vymezené ohrožení veřejného zájmu je bez dalšího velmi vágní, protože stěžovatel nijak konkrétně netvrdil, jak by daný rozsudek mohl systém uvádění vína na trh ohrozit. Proto jako důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti také nestačí (viz judikatura citovaná v bodě [6] tohoto usnesení).

[11] Stěžovatel tedy netvrdil ani neosvědčil, že by existovala výjimečná okolnost, jejíž intenzita by soud mohla vést k závěru o splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud dospěl k závěru o nenaplnění první podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nezabýval

se již naplněním zbylých dvou podmínek a návrh zamítl. Tím však Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Rovněž lze dodat, že usnesení o odkladném účinku s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech případně i v případě nově odůvodněného návrhu lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. června 2023

Petr Mikeš
předseda senátu